

СУТНІСТЬ І ЗМІСТ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

**Потривасєва А.І., Литвин К.А., здобувачі вищої освіти гр. ПУА-3/2,
Миколаївський національний аграрний університет**

Управлінська діяльність – сукупність вироблених історичним досвідом, науковим пізнанням і талантом людей навиків, умінь, способів, засобів доцільних вчинків і дій людини у сфері управління.

Управлінська діяльність багатогранна за своїми проявами. Це і люди, і знання, й інформація, і технічні засоби, які утворюють складне комплексне явище. Тільки зважене, збалансоване залучення в дію всіх елементів управлінської діяльності здатне надавати їй раціональності та ефективності.

Рисами державної управлінської діяльності також є: юридична заданість, чіткість і виразність. Тобто, це діяльність, яку відповідні органи державної влади і посадові особи повинні здійснювати, причому так, як вимагається для реалізації компетенції кожного конкретного органу, а в ньому – кожної посади державного службовця. Тому більшість елементів управлінської діяльності не тільки юридично описуються, а й «прив'язуються» до конкретних органів, закріплюються в їх правовому статусі у вигляді процесуальних норм [1].

За своїм предметом, з яким вона нерозривно пов'язана, управлінська діяльність є інформаційною. Інформаційний характер управлінської діяльності виявляється в необхідності постійного одержання, осмислення, систематизації, зберігання, видачі спеціальної і перш за все управлінської інформації. Управлінська діяльність є складним соціально-психологічним явищем з чітко вираженою домінантою волі. Кожна людина, що зайнята нею,

практично постійно здійснює розумові та вольові операції аналізу, оцінювання, прогнозування, вибору, прийняття рішення, підпорядкування і виконання, команди і контролю тощо. Це створює в колективах органів державної влади й органів місцевого самоврядування особливий соціально-психологічний мікроклімат, що активно впливає на свідомість, почуття, життєві орієнтації людини і формує певний тип поведінки і діяльності [2].

Рисами державної управлінської діяльності також є: юридична заданість, чіткість і виразність. Тобто, це діяльність, яку відповідні органи державної влади і посадові особи повинні здійснювати, причому так, як вимагається для реалізації компетенції кожного конкретного органу, а в ньому – кожної посади державного службовця. Тому більшість елементів управлінської діяльності не тільки юридично описуються, а й «прив'язуються» до конкретних органів, закріплюються в їх правовому статусі у вигляді процесуальних норм.

Стадії управлінської діяльності (послідовні етапи її здійснення зі своїм особливим набором форм і методів) мають логічний зв'язок і утворюють у сукупності певний цикл управлінських дій [3].

Виділяють сім стадій управлінського процесу:

- аналіз і оцінювання управлінської ситуації;
- прогнозування і моделювання ситуації;
- розробка правових актів та оргзаходів;
- прийняття правових актів та здійснення оргзаходів;
- організація виконання прийнятих рішень;
- контроль виконання й оперативне інформування;
- узагальнення діяльності та оцінювання нової ситуації.

Форми управлінської діяльності:

- правові (фіксують управлінські рішення й дії, які мають юридичний зміст (встановлення й застосування правових норм)),

- організаційні (пов'язані зі здійсненням певних колективних або індивідуальних дій (оперативно-організаційних і матеріально-технічних операцій)),

- організаційно-правові.

Методи управлінської діяльності (способи й прийоми аналізу й оцінювання управлінських ситуацій, використання правових і організаційних форм, впливу на свідомість і поведінку людей у керованих суспільних процесах, відносинах і зв'язках) поділяють на:

- методи функціонування органів державної влади й місцевого самоврядування;

- методи забезпечення реалізації цілей і функцій державного управління.

Розробка правових актів і організаційних заходів забезпечує умови взаємодії управлінської ланки й оперативно виконавчого персоналу. Обговорення і прийняття правових актів та здійснення організаційних заходів націлені на втілення в них достатнього потенціалу управлінських впливів. На цій стадії має бути подано об'єктивну характеристику питання, що розглядається; пояснена причиною, що зумовили вибір варіанта рішення; виділено ресурси, достатні для реалізації, встановлено термін вирішення і виконавців; названо очікувані результати і критерії ефективності рішення.

Організація виконання прийнятих рішень охоплює набір процедур, починаючи з їх документального оформлення і завершуючи конкретними діями щодо втілення у життя. Контроль забезпечує підбиття підсумків, зворотний зв'язок і виділення критичних точок. Узагальнення проведеної управлінської діяльності спрямоване на оцінку результатів реалізації рішень, об'єктивну оцінку управлінської ситуації, яка утворилась у результаті управлінських дій [4].

Уміле застосування можливостей стадій управлінської діяльності сприяє її упорядкуванню та кращій реалізації цілей і функцій державного управління.

Менеджмент як сукупність принципів, методів, функцій і форм управління фірмами на Заході відомий в нашій країні давно. Однак ще десять років назад наші фахівці вважали, що його основними цілями є отримання високого прибутку і постійне випередження країн соціалізму по продуктивності праці в інтересах зміцнення позицій імперіалізму.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування здійснюють цілі та функції державного управління за допомогою управлінської діяльності.

Управлінська діяльність вирізняється інтелектуальним характером, що виражається в її спрямованості на вироблення, прийняття та практичну реалізацію управлінських рішень, покликаних змінювати у бажаному напрямі стан і розвиток суспільних процесів, свідомість, поведінку і діяльність людей. Вона має бути здатною відображати соціальну дійсність і все, що відбувається в ній, розкривати наявні в ній ресурси, засоби і резерви, знаходити оптимальні способи її удосконалення і переведення на новий рівень.

Список використаних джерел

1. Атаманчук Г.В. Теория государственного управления: Курс лекций. – 2-е изд. доп. – М.: Омега-Л, 2010. – 584 с. [Електронний ресурс]- Веб сайт.- Режим доступу: <http://library.wksu.kz.ru>.
2. Герчикова І.Н., "Менеджмент: підручник для вузів", - М., ЮНІТІ "Банки і біржі", 1997, (с. 375). [Електронний ресурс]- Веб сайт.-Режим доступу: <https://knowledge.allbest.ru>.
3. Веснін В.Р. "Основи менеджменту", М.: - 1997, (с. 412). [Електронний ресурс]- Веб сайт.-Режим доступу: <https://metod.onat.edu.ua>
4. Одінцева Г.С. Теорія та історія державного управління: Навч. посіб. / Г.С. Одінцева, В.Б. Дзюндзюк, Н.М. Мельтюхова та ін. – К.: Видавничий дім Професіонал, 2008. – 288 с. [Електронний ресурс]- Веб

сайт.-Режим доступу: http://www.dut.edu.ua/uploads/1_790_58551788.pdf

*Науковий керівник – Альбеценко О.С. кандидат економічних наук,
старший викладач кафедри економіки підприємств, Миколаївський
національний аграрний університет*